

RAST

KLUB

Iz delovanja SKK

V preteklih mesecih je bilo delovanje v Slovenskem kulturnem klubu pestro in živahno. Odbor je organiziral vsako soboto zvečer zanimiv sestanek.

FEBRUAR

Konec februarja je bil v znamenju pustnega praznovanja, saj so klubovci 22. februarja pripravili predpustni ples, na pustno soboto pa družabni večer s predvajanjem filma.

MAREC

Prvo soboto v mesecu je bil gost kluba Darko Bradassi, ki je s pomočjo zelo lepih diapozitivov prikazal Prekmurje, njegove pokrajinske in etnološke posebnosti.

14. marca si je veliko mladih ogledalo multimedialno predstavo Samotna dolina. Pesnik Vlado Šav je ob glasbeni spremljavi prebral nekaj svojih pesmi, sledilo pa je predvajanje diapozitivov o dolini reke Dragonje in o življenju v neposrednem stiku z naravo. O taki življenjski izbiri so se klubovci kasneje tudi prosto pogovorili z gostom večera.

Naslednji teden je v klubovskih prostorih predavala mlada arheologinja Katja Kjuder o izkopaninah iz prazgodovinske dobe in časa Rimljanov pri nas. Zanimiv večer je oblikovala s pomočjo diapozitivov. Večer je Klub organiziral v sodelovanju s skladom Mitja Čuk.

Zadnjo soboto v marcu pa so oblikovali klubovci sami, saj so priredili že 3. nagradni kviz. Komisijo sta sestavljala Nataša Zubalič in Francesca Simoni, ki sta se morali pošteno poglobiti v razne discipline, za katere so se prijavi tekmovalci Marko Breclj, Igor Milič,

Levi in desni razbojniki

Zamenjava slovenske vlade je bila formalno gledano izpeljana popolnoma legalno. V ustavni republiki – to pa Slovenija je – do takšnega ali drugačnega prevrata ne more priti, zato pa prihod nove koalicije na oblast seveda ni levi udar v takem pomenu besede, da bi Sloveniji grozil marksistični totalitarizem in centralno plansko družbeno gospodarstvo. Drnovšek, ki je bil v parlamentu deležen tudi marsikatero neokusne kritike, je pri vsem morda še najmanj "kriv". Po prstih je dobil že pri sestavi nove vlade, ki ni niti tako strokovna niti tako nadstrankarska, kot je napovedoval. Vdati se je moral strankarski trgovini koalicije, ki je očitno še bolj raznovrstna, kot je bila Demosova pred razpadom. Na ministrskih mestih ni samo krščanskih demokratov.

Peterle seveda ni (bil) garant demokracije v Sloveniji. Res pa je, da rušenje krščansko-demokratskega oz. kar je še pomembnejše, Demosovemu programu zavezanega premiera in uravnoveženje tehtnice vladnega kabineta brez ministrov omenjenega izvora, v času po prvih veslajih v demokracijo pomeni zelo tvegano početje za razvoj te iste demokracije. Na čelo vlade je sicer stopil v svetu poznan mož, vendar pa utegne koalicija, ki ga podpira, zbuditi nezaupanje. Od vseh držav nekdanjega komunističnega bloka v Evropi, ima sedaj le Slovenija levičarsko vlado.

Spomenka Hribar je v svojem odmevnem članku še pred glasovanjem o nezaupnici pozvala k "zaustavitvi desnice", ki jo posebej oblikujejo Cerkev,

2 ■■■►

Manica Maver, Štefan Pahor in Valentina Bemb, ki je bila tudi letošnja zmagovalka.

APRIL

4. aprila je bil pouka prost dan zaradi volitev v italijanski parlament. To so klubovci izkoristili in organizirali celodnevni izlet v Benetke. Tam so si ogledali razstavo z naslovom Leonardo da Vinci in Benetke.

11. aprila pa je bilo na Donizettijevi ulici srečanje med klubovsko mladino in skupino mladih iz Ljubljane. Šotorovci, tako je ime skupini, se ukvarjajo s prostovoljnimi delom z mladimi, ki imajo probleme v šoli ali doma ali z mladimi iz pobiljševalnice. O vsem tem so spregovorili na sproščnem srečanju.

Zaradi velikonočnih praznikov in državnega praznika ob 25. aprilu sta naslednja sestanka odpadla. V petek, 24. aprila, pa so imeli člani SKK ves dan v gosteh 190 članov krožka OZN

Srednje šole iz Postojne, ki so prišli na Tržaško na svoj letni izlet.

MAJ

Tudi v soboto, 2. maja (dan papeževa obiska), je bil pouka prost dan, zato niso klubovci priredili sestanka, temveč so se le informalno zbrali, da bi skupaj preživeli večer. V Peterlinovi dvorani so si ogledali film Mediterraneo, ki je dobil letos nagrado Oscar kot najboljši tuji film.

9. maja pa je Breda Susič predstavila svoje potovanje po Irski in se še posebej zaustavila ob predstavitvi irskega jezika in naporih, ki jih Irci vlagajo v prizadevanja za njegovo ohranitev.

Naslednjo soboto pa so se klubovci udeležili mladinskega srečanja na Repentabru, kjer so sodelovali pri okrogli mizi na temo "Kaj lahko mladi nudijo župniji"; ostali pa so tudi na koncertu glasbene skupine Shalom, ki so predstavili svojo novo kaseto.

Breda Susič

krščanski demokrati in Peterle. To čudno desnico obtožuje duhovno-politične zarote, kar je tragična slepota. Ta desnica ne premore nikakršnega kapitala za podporo svoje politike. Brez tega politične moči običajno ni. Kakšno sprenevedanje ob dejstvu, da celotno ekonomsko moč Slovenije kontrolira levici naklonjeni sloj managerjev! Zato bo tudi Drnovškov odnos do privatizacije in denacionalizacije (poleg, seveda, čimprejšnjih volitev) temeljni preizkusni kamen njegove usmeritve.

Politična komponenta zaostritve na slovenski politični sceni se prepleta (ali meša) z duhovno, nazorско, filozofsko. Hribarjeva zopet naččenja "svetost življenja", ki je "desnica" ni hotela v ustavo. Kakor je izrecno navajanje svobode do splava ideološki tujek v ustavi, tako bi bil to tudi navedek "svetosti" življenja filozofski tujek iz ozkega Hribarjevega filozofskega kroga. Za kristjana je Svet samo Troedini Bog, vse drugo pa je lahko sveto le kot "svetniško sveto" ali "literarno sveto". Nihče ne more kristjanov siliti, da za Božje Sveto sprejmejo, česar nočejo, kakor tudi ni mogoče nikomur odrekati, da čemerkoli ali komurkoli daje takšno mero ali kvaliteto svetosti, kot jo sam želi. Tako tudi Resnica za kristjana ni zemeljska resnica, ampak jo je moč pravilno pojmovati le v Veri, ne pa v filozofiji kot znanosti. Vse pa, kar posameznik ali skupine doživljajo kot duhovno Resnico zase, se more enakopravno pomeriti na "prostem trgu" idej, nazorov, verovanj.

Dozdevne "duhamornosti" desnice ni moč dokazati s konkretnimi vladnimi ukrepi, predlogi stranke krščanskih demokratov ali kaznivimi, protistavnimi dejanji Cerkve. Če kak župnik pridigo zlorabi za propagando v prid krščanskim demokratom, potem je stvar vernikov in pastirjev, da mu to prepovedo. Tega pa bo vse manj, kolikor bolj bo družba demokratična.

Žal pa je treba tudi ugotoviti, da t.i. desnica (ta izraz mi pisanje lahko olajša ali pa oteži) ne prednjači pred novo koalicijo in strpnosti in kulturi dialoga. Zato si želim, da bi novo opozicijsko vlogo desnica izrabila za avtorefleksijo in poglobitev, za raznobarvnost in enotnost v bistvenem, za odprtost in svež nastop. Priložnost je velika.

Leon Marc

Slike trenutka iz mojega časa

Od kod poznam tega človeka?

Mamica, od kod poznam tega človeka? Zakaj sem ga spoznala, ko ga nisem hotela spoznati? Mnogo ljudi mi je govorilo o njem. Mnogo ljudi ga je poznalo. O, je človek, ki se takoj spoprijatelji z vsakim. Človek večnega prijateljstva – so pravili tisti, ki so ga srečali le enkrat – tisti, ki ti nudi pomoč, ko te tarejo težave, tisti, ki te z močno roko potegne na suho, ko se utapljaš v solzah spominov, vsemogočni, ki žrtvuje svoj kruh, ko si lačen, svojo vodo, ko si žejen... Govorili in sanjaričili so o človeku, ki je tak, kakršen ne more biti nihče – ne, človek – in sedaj ga poznam tudi jaz, večnega prijatelja. Mamica, zakaj? Od kod? Sam je prišel k meni, da bi mi ponudil vir veselja... vendar veselja ni – le fantazija naše vsakdanjosti, ki ugasne kot luč dneva. Mamica, povej! Ko gledam stene svojega obstoja in vidim dim, ki se kadi iz duš naših prednikov, ni on prijatelj meni, pa ga le poznam in noče proč. Mamica, pošlji ga proč! To ni prijatelj, to je hudič, ki žre mojo dušo in njegova plesen razjeda moj sapnik. Od kod te poznam, človek? Le iluzije trejro moj spomin tako močno, da ne pomnim ničesar! Nisem te hotela spoznati, in zdaj te poznam... ali kdaj utoneš v pozabo? NIKDAR! Tvoje prijateljstvo je smrt in jaz nočem umreti – ko so pa tvoje besede tako sladke, tako privlačne.

Mamica, od kod poznam tega človeka? To je človek, ki je vsem prijatelj, a meni najhujši sovražnik...

Sveča mojega življenja

*Moje življenje je kot sveča...
ko gledam plamen, ki valovi v vetru
obstoja, ki se upira sunkom, ki beži
pred dežjem.*

*Moje življenje gori kot sveča...
gori podnevi, gori ponoči; gori
spomladi, gori jeseni.*

*Moje življenje sveti kot sveča...
luč v mraku, ogenj v temi.*

*Moje življenje greje kot sveča...
toplota v hladu, vročina v mrazu.*

*Moje življenje greje,
Moje življenje sveti,
Moje življenje gori
– a ugasne
kot sveča...*

Obrazi ki, govore

Lutke hodijo po pločniku. Mlahave so jim roke, plešejo noge. Votli pogledi prodirajo Obraze, ki se smejejo, ki vpijejo, blaznijo. Popotniško oko lebdi v mrtvaškem vonju bele ulice, ulice lutk. Posmeh tu, tam solza, a povsod: Obrazi, kot odraz monotonosti sprehoda skozi usodo. Odraz ljudi, ki so lutke svojega življenja.

*En korak,
en nasmeh, ena solza,
en... Obraz!*

*Mahajo roke, plešejo noge, le
Obrazi...*

GOVORE.

Zgodba o rdečem možu iz steklenice

V gostem zraku, ki valovi kot morje, lebdi prozorna steklenica – kot da bi stala na poševni mizi. Notri se nekaj premika in pristranski glas mi pravi, da je to mož, Spaček-pošast! Kot sluz se njegovo telo objema steklene stene in njegovi gibi sledijo modrim valom. A obraz se pači, kot da moža razjeda počasna smrt. Spet se oglasi pristranski glas ter reče: »Rdeči mož raste, in ne more ven!« Vedno bolj valovi in obraz postaja večji in še bolj spačen. »Ni izhoda!« a steklenica sloni odprta: hudič!... »Raste!... »Raste!... »In ko zraste – poč! – in nas vse oblije s krvjo!« Ne... nikdar... – in ko zraste in se napenja, da razpoči, sen izgine v valovanju zraka, daleč, proč...

Sreča moja živi, ko umre srce

Ali si se že kdaj vprašal, ti, ki misliš, da veš vse, kakšno bi bilo življenje, ko bi ljudje ne imeli srca? Hladno, ker bi nihče ne čutil gorkote ljubezni. Monotono, ker bi nihče ne slišal votlega utripa v prsih. Mrtvo, ker bi ljudje le vegetirali ob vsakdanjosti dneva. Ali si se že kdaj vprašal, ti, ki misliš, da veš vse, kakšno bi bilo življenje, ko bi vsi ljudje imeli srce?... Lepše... boljše. Vendar – si si kdaj zaželel, ti, ki misliš, da veš vse, da ne bi imel srca? Jaz sem si. Ko ti pamet pravi dan in ti čutiš noč, ko ti izkušnja pravi črno, a ti vidiš belo... kaj bi si le želel, človek, kot ne imeti srca, ki te vodi v temo? Ker ni vedno srce vir sreče...

Torej, ti, ki misliš, da veš vse, kaj bi ti izbral?

Sarkazem današnjega človeka ubija našo družbo. Sarkazem današnje družbe ubija našega človeka

Nekoč sem se sprehajala po gozdu. Tla so bila ilovnata, vendar niso bila spolzka. Ilovica je bila suha, suha kot pesek. Gozd je bil temen, vendar ni bilo dreves. Bile so le sence, kot človeške postave, ki so migetale v tisočerihsah papah. Listje je šušljalo. Hodila sem po ilovnatih tleh. Korak mi je bil težek in zasopel, kot da bi bila hodila ure in ure, čeprav sem hodila le nekaj minut. S težavo sem se premikala, s težavo sem hodila, a nisem bila trudna. Gozd je bil bujno poraščen. Čutila sem veje dreves, v katere sem se zatikala, čeprav jih nisem videla. Spotikala sem se v sence, kot bi to bile štrleče korenine. A ni jih bilo. Prazno je bilo vse okoli. Tišina, ki me je oklepala, je bila grozna, mrka in moreča, čeprav sem slišala šušljanje listja v krošnjah dreves. Kmalu sem dospela na široko jaso ter sedla. Bila sem utrujena, čeprav utrujenosti v sebi nisem čutila. S hladnimi rokami sem božala mehko travo: kakor svila je bila med mojimi prsti. In ko sem pogledala, da bi videla njeno živozeleno barvo, nisem videla ničesar, ker trave ni bilo. Le moja roka je božala hladno ilovnata tla.

Mnogo ljudi sem spoznala, vsak izmed njih je bil drugačen. Svoje ideje, svoj značaj, svoje življenje. A vsi so imeli nekaj skupnega: RAZUM! Med vsemi njimi ga ni bilo optimista, med vsemi njimi ga ni bilo pesimista, niti idealista ne in niti realista. Vsi so bili tako enaki in tako povsem drugačni, da njihovih podob ni mogoče soditi. Pa kdo lahko sodi? Spoznala sem le to: Ljudje iz mojega obzorja so le ljudje, pa naj si bodo lepi ali grdi, dobri ali slabi. Zaničujejo se med seboj. Grdo se gledajo, zahrbtno se opravljajo. Vsi so tako krhki, tako nemočni, da udrihajo z besedo eden po drugem, kot da se ne bi zavedali, da udrihajo sami po sebi. Pa saj živiš le enkrat in svet ni za poražence, svet ni za idealiste. Svet je za močne ljudi, svet je za zmagovalce. Tukaj ni prostora za iluzije našega časa, tukaj ni prostora za sarkazem naših ljudi. Le tisti lahko živimo, ki vidimo podobo svoje bodočnosti.

... a ko se bližajo ideali, vse drugo utone v pozabo...

Še zdaj se spomnim! Bila si tam, sedela si vzravnano, oči so se ti bleščale, ko si odpirala knjigo, v katero si bila vložila vsa upanja in vse želje, po-

gumno so tvoje roke listale, iskala si besed. Naenkrat si obstala: našla si, kar si iskala, čeprav bi ne bila hotela najti. Pogled je postal mrk, obraz molčeč, pesti stisnjene...

»OD DEŠKIH LET ŽE NISEM BIL KOT DRUGI – NE Z OČMI ODKRIL, KAR DRUGI SO – IN NE STRASTI PIL V SKUPNEM VRELCU KAKOR VSI. IZ VIRA ISTEGA GORJA SPREJETI NISEM ZNAL, NE SRCA OGRETI ZA ISTO SLAST OMAM; KAR LJUBIL SEM, SEM LJUBIL SAM, TAKRAT – V OTROŠTVU – V SVITU LET VIHARNEGA ŽIVLJENJA – VPET SEM BIL V SKRIVNOST, KI ME ŠE VSA POJI IZ DOBREGA IN ZLA...«

Ali si bila tudi ti sama? Tega ne vem, tudi ti nisi vedela, vendar te je strah pred samoto pretresel in zrastlel tebi kot bodeča neža, ki je v sončnih dneh zaprta sama vase, ko pa dežuje, je njen cvet razkošen in iz njega sije vsa strast življenja.

Tiste dni je deževalo... in ti si iskala resnico. Misleč, da to, kar iščeš, ne obstaja, si klonila pred vsakdanjimi doživetji.

Noči so bile tvoje! Luč si bila v tolikšni temi. Živela si v svetu sanj, kjer je bilo vse možno in dosegljivo. In ko se je začela prižigati jutranja zarja, je tvoja luč ugasnila, utonile so v pozabo vse tvoje želje, v čakanju, da po zatonu zopet priplavajo na dan.

Dnevi so minevali počasi, noči prehitro... to ni bil svet tvojega življenja. Začela si popuščati, popuščala si vedno bolj... noči so bile kratke, dnevi mrki. Spraševala si se, zakaj ljudem pomeni toliko – živeti. Sama sebi si odklanjala resnico, sama sebi si odklanjala spoznanje. Padala si, padala, s svojega gradu v temne globočine. Vendar nisi hotela pasti! Zbirala si voljo, moč, še več moči in boljše volje...

To te je rešilo!

Zakaj bi ne bila luč tudi v vsej svetlobi dneva?! Tako si našla pot, našla si pot, ki je bila prava. Začela si uživati življenje kos za kosom, brez strahu. Bodeča neža v tvojem srcu je vela, odpadel je cvet. Odkrila si resnico, ki ni bila cvetoča, vendar tega tvoj idealizem ni upošteval. Da, postala si idealist, morda preveč usmerjen v samega sebe, v svojo slavo in zaželen uspeh. Vse to ti je pomagalo pri iskanju tistega, za kar živiš še zdaj. Sanje so postale resnica, misli so gradile gradove v oblakih. Za vsem tem pa je odsevala bojazen pred potresom, ki bi bil grenkejši od smrti.

In še sedaj, ko se spominjam in gledam tvojo vzravnano podobo, občutim

Psihozanimivosti

1) John Watson, največji predstavnik ameriškega behaviorizma, je v svojem znanem eksperimentu prestrašil malega Alberta z neznosnim hrupom ravno tedaj, ko se je otrok igral s svojo belo miško; od tistega trenutka dalje se je otrok začel bati ne le svoje miške, ampak vseh kosmatih in belih živali in reči.

2) Številne raziskave so dokazale, da otroci začenjajo tolažiti in dražiti svoje prijatelje pri dveh letih.

3) Pri štirih letih so otroci pričani, da odrasli zasledujejo svoj cilj, ki se lahko uresniči, ali pa ne; zaradi tega so (po otrokovem mnenju) odrasli ljudje veseli ali žalostni. Pri petih letih se otrok začanja zavedati, da se mora odrasli človek ravnati po zakonih in po lastni odgovornosti.

4) Autistični otroci opuščajo psihološko plat v pogovoru z odraslimi; zelo pogosto namreč navajajo le to, kar je neposredno vidno.

5) V zgodovini psihoanalize je znan primer malega Hansa, ki se je bal konjev; za tem strahom se je skrivala otrokova ljubezen do matere in napadalen odnos do očeta: Hans se je namreč bal, da ga bo oče skopil.

6) Psihiater Emil Kräpelin (1865-1926) je prvi uporabil besedo shizofrenia.

7) Fries je trdil, da je psihologija veda direktnega spoznavanja: človek namreč ne "vidi" višanje temperature, temveč daljšanje živega srebra na termometru.

Andrej Zaghet

zavist, istočasno pa tudi željo, da bi tvoj obstoj ne bila le iluzija.

»KAR LJUBIL SEM, SEM LJUBIL SAM – TAKRAT – V OTROŠTVU – V SVITU LET VIHARNEGA ŽIVLJENJA – VPET SEM BIL V SKRIVNOST, KI ME ŠE VSA POJI IZ DOBREGA IN ZLA...«

... bila si ti, svobodna, sama, vendar ponosna...

... svobodna v duši in mišljenju...

Asja Jurkic

Anketa o papeževem obisku v naši deželi

Kaj je Trstu pomenil papežev obisk naše dežele? Vsi vemo, da vzdušje pred papeževim prihodom ni bilo ravno najbolj prijetno. Veliko je bilo diskusij in polemik predvsem zaradi rabe slovenščine ob tej priliki, ki je nekatere zelo motila. Zaradi tega smo bili tudi Slovenci razdvojeni: nekateri so trdili, da je bolje, da se svete maše na trgu Unità iz protesta sploh ne udeležimo, drugi pa s(m)o bili mnenja, da se moramo na trgu Unità zbrati v čimvečjem številu.

Kaj smo tisti, ki smo se srečanja s papežem udeležili, odnesli? Kakšen vtis je na nas naredil sveti oče? Kakšni so bili občutki, ki so nas spremljali v teh dneh?

Kaj pa mladinsko srečanje s papežem v Vidmu? Za naju, ki sva na tem srečanju tudi bolj aktivno sodelovali, je bilo to srečanje edinstveno doživetje. Presenečeni sva bili že nad tem, da so bile za to srečanje priprave dosti bolj sproščene, slovenska prisotnost tu nikogar ni motila. Srečanje samo pa je bilo višek vsega. Mladi, ki smo bili tam, smo se čutili res povezani, združevali so nas isti občutki, isto veselje, ista vera!

Zanimalo pa naju je, kako so vse to doživljali drugi mladi. Zato sva povpraševali za nekaj mnenj.

ALENKA (17 let)

Ko sem gledala papeža, mi je šlo skoraj na jok, ne ker je bil papež, ampak ker se je videlo, da je kot oseba drugačen od drugih. Izžareval je mir, izžareval je vse tisto dobro, ki ga iščeš tudi v drugih ljudeh, a ga ponavadi ne najdeš. Še najbolj me je stisnilo pri srcu, ko sem ga videla z bolnimi ali otroki.

ANDREJ (27 let)

Ob papeževem obisku so me preveali mešani občutki; pozitivni glede papeža samega: v Trstu je imel zelo dobro pridigo. Pozitivni sta se mi zdeli tudi srečanja v Gorici in z mladimi v Vidmu, ki je mislim, zelo dobro uspelo. Negativne občutke pa sem imel po škofovem nagovoru na trgu Unità, ki me je zelo razočaral, ne glede na to, da ni pozdravil v slovenščini, kar je bilo skoraj napovedano. Negativne so se mi zdele vse zdrahe, ki so se ob tem obisku porodile. Razočarala me je tudi izredna neorganiziranost med Slovenci, slovenskimi organizacijami in duhov-

niki, do kake povezanosti sploh ni prišlo. Na sploh pa mislim, da je bil obisk zelo važen. Upam, da bo, če so ljudje zares odprli srce in poslušali papeževe besede v Trstu in drugje, iz tega lahko kaj nastalo.

BREDA (21 let)

Zame je bil papežev obisk res zelo lepo doživetje, posebno kar se tiče duhovnega vidika. Zelo mi je bilo žal, da so ob tem dogodku nastale polemike v zvezi z narodnostnim vidikom in predvsem pa mi je žal, ker se Slovenci pri tem nismo prav najbolje odrezali, kar dokazuje določeno našo politično nezrelost in tudi nezrelost, kar se tiče verskega trenutka. Mislim, da so vsi tisti, ki niso prišli k papeževemu bogoslužju, bili sami na izgubi in da njihov protestni znak ni koristil nikomur. To vem prav zato, ker sem bila tam, ker sem bila tudi v Vidmu, na mladinskem srečanju s papežem, ker je bilo vzdušje med mladimi veliko bolj sproščeno, veliko bolj prijateljsko in zato dosti lepše. Kar se tiče organizacijske plati in priprave na ta srečanja, bodisi v Trstu bodisi v Vidmu, res obžalujem, da niso bila srečanja dobro pripravljena. Lahko bi se jih udeležilo več ljudi, več mladih tržaških Slovencev. Mislim, da ne bi bilo nikomur žal, da se je udeležil teh bo-

goslužij in srečanj, kot tudi meni ni. Mislim, da mi bosta obe srečanja ostali res v lepem spominu in mislim tudi, da sta vsakega izmed nas, ki smo bili tam, duhovno obogatili.

MITJA (22 let)

Morda tega obiska nismo doživeli tako, kot bi ga lahko, prav zaradi vsega kar se je dogajalo pred njim. Namerno ali nenamerno smo si pokvarili praznik, ki bi bil lahko dosti večji. Glede množice na trgu Unità: vsaj jaz osebno občutim množico drugače, če je slovenska, kot če je italijanska, poleg tega verniki na trgu nismo bili toliko soudeležni pri sodelovanju zaradi petja zboru, odgovarjanje je bilo večinoma peto, bili smo tudi oddaljeni od odra. Množica v Ogleju je bila npr. drugačna, prav zato ker so verniki dosti več sodelovali. Če pa gledamo na vse tisto, kar se je prej dogajalo, mislim, da smo lahko veseli tudi glede prisotnosti slovenske besede. Vendar pa, če smo zahtevali od pripravljavnega odbora, da bi tako množico sploh pripravil, potem bi morali tudi mi biti prisotni v nekoliko večjem številu in tudi priprave na ta obisk nas niso prevzele, kot bi nas morale.

Delala je le pečica ljudi, ni bilo nekoga širšega gibanja, ki bi to pripravljalo. Velika krivda je tudi na strani nas

Slovencev in predvsem naših duhovnikov, ki bi morali takoj na začetku priprav sklicati predstavnike raznih verskih organizacij, da bi se domenili in skupaj pripravili ta papežev obisk, ne pa da je stvar slonela na posameznikih. Tudi s tega vidika smo tako izgubili važno priložnost.

Za mnenje smo vprašali tudi nekaj italijanskih vrstnikov, s katerimi smo se spoznali prav ob priliki papeževega obiska in ki so člani Škofijske glasbene skupine.

KETTY (21 let)

Nemogoče je opisati občutke, ki so me prevevali v Vidmu, to moraš sam doživeti. Če bi bilo še več mladih, bi bilo še lepše, vseeno pa je bilo tudi tako čudovito. Bilo je naravnost magično doživetje.

FRANCESCO (24 let)

Na srečanju v Vidmu je bilo vzdušje pristno, prevladala je spontanost, bodisi s strani papeža kot s strani mladih. Srečanje je dokazalo, kako iskrena so čustva, ki vežejo papeža in nas mlade.

IRENE (21 let)

Papežev obisk je bil zame izredno važen, bodi si ker sem se na ta trenutek pripravljala skupaj z drugimi skupinami, bodisi ker sem občutila, da se je papež srečal ne samo z množico, ampak tudi z mano osebno. Posebno ko nas je gledal v Vidmu, sem čutila, da se je njegov pogled ustavil tudi na meni in se je ozrl v moje življenje. Najlepši trenutek je morda bil, ko je v Vidmu papež opustil svoj govor in nam prosto podaril svoje besede, ki so prišle res iz srca. Tedaj sem pomislila, da se v človekovem življenju, če reče Bogu "pusti me", res začne noč. Najlepše je biti vedno v prijateljstvu združeni z Gospodom. Mnogo mi je pomenilo tudi, da smo bili skupaj s tolikimi mladimi, poznanimi in nepoznanimi.

*Torej hvala, sveti oče,
da si nas obiskal!*

Manica in Alenka

Slovo

(v spomin na Walterja Corvo)

*Svetlobo zakrila je tema.
V svitu tvojega življenja
Oče te poklical je v nebesa.
Večni mir in pokoj zamenjal za
obleko izvirnega si greha.*

Katja Volpi

ČIKOLE ČAKOLE

Čas ocenjevanja v šoli in na izpitih... Pa poskusimo dati kako oceno tudi javnim osebnostim, ki so se izpostavile naši oceni v tem mesecu!

– Slabo oceno iz logičnega sklepanja ali morda pozornosti pri branju zasluzi užaljeni profesor, ki je popolnoma ustrelil mimo s svojo domnevo o istovetnosti avtorice rubrike Čikole čakole ter pri iskanju tarče njenih puščic. Rast je *mladinska* priloga Mladike in torej ne more pri njej sodelovati avtorica, ki – z vsem spoštovanjem – ne sodi več v to generacijo! Poleg tega pa lahko zatrdimo, pa čeprav ni še nikoli prišlo nikomur na misel, da bi kontroliral pedigree cuckov, ki sodelujejo pri tej rubriki, da ni med njimi nobenega udomačenca, ampak sam pristni tržaški pasji rod.

Poleg tega isti profesor ni opazil, da je bila ost pripombe usmerjena *samo* proti omalovaževanju dejstva, da je bil Boris Pahor moralno odrinjen na rob – in to v vseh smislih! In ta puščica ni bila izstreljena, ker bi Pahor kot pisatelj potreboval kak "svetniški sij ali mučeniške rane", ampak samo zato, ker je prav, da se bobu reče bob!

– Skušajmo dati oceno še enemu profesorju! Tudi ta uči med drugim slovenščino pa tudi državljansko vzgojo, a na precej nižji stopnji, pač zamejske frkoline, ki so še zelo dovezetni za to, kako profesor predstavi razne simbole. Nič hudega, če je za profesorja zastava z zvezdo simbol odpornišva, toda... kakšno oceno si zasluži, če je zanj slovenska državna zastava "tuja zastava, pa čeprav iz našega sosodstva"? (PD, 3. maja)

– Zdaj pa ocena iz verouka! Določeni skupini italijanskih "vernikov" je sploh ne bomo dali, ker so pod vsako kritiko... Vendar pa si po naše ni zasluzila pozitivne niti tista oseba, ki je (slučajno v isti številki PD) trdila, da bi morali v cerkev zahajati iz narodnostnih in le iz ideoloških razlogov!

– Sledi ocena iz demokratičnega čuta. Kdo se pri tem kar ponuja v oceno? Seveda stranka, ki ima naziv "demokratična" celo v imenu! Ta je uradno izjavila, da "je Primorski dnevnik skušal opravljati *nestrankarsko* vlogo povezovalca in zastopnika interesov *vse* naše narodne skupnosti" ter je zato izrazila strah, da se z izbiro "strankarskega eksponenta (Brezigarja) za odgovornega urednika Primorskega dnevnika odreka tej tradiciji". Ocena? Med odličnim in nezadostnim. Da te ocene ni?! No, Demokratična stranka *levice* je odlična v svojem čutu za demokracijo na levi, nezadostna pa za vse ostalo. Ocene niso zgolj številke, ne?!

– Komaj zadostno oceno pa zasluži prevod imena druge levičarske stranke, namreč Stranke komunistične preнове. Prenove?! Poleg tega, da se tam prav nihče nima namena prenavljati, je prevod izraza "rifondazione" menda "obnova" ali "ponovna ustanovitev"!

– Kako pa bi ocenili diplomatsko uglajenost in sploh gosposkost v nastopu visokih slovenskih diplomatov? Na izpitu, ki ga je predstavljal vstop v OZN in s tem v zvezi nastop pred svetovno javnostjo v Stekleni palači, pa po našem mnenju minister Dimitrij Rupel zasluži le zadostno oceno. Kako more dober diplomat v tako slovesnem trenutku in pred budnim očesom televizijskih kamer napol ležati na sedežu, dobessedno s trebuhom navzgor?! Ob isti priložnosti pa smo predsedniku Milanu Kučanu prisodili prav dobro oceno, predvsem zaradi govora v slovenščini! Zunanost sicer ni bila super... ampak kaj je to v primeri s slovenščino, ki zazveni po vsem širnem svetu?!

– No, ja, ko že govorimo o gosposkosti... Eno najnižjih ocen v tej kategoriji bi prisodili Samu Pahorju. Na sami predstavitvi lastne kandidature na listi Slovenske skupnosti, izjavi časnika, da je zelo kritičen do te iste stranke in da kandidira samo iz radovednosti... Morda pa nismo razumeli?! Morda je to kak nov reklamni trik?!

Kam na počitnice

Bliža se poletje in z njim veliko zanimivih pobud, na katere so vabljeni predvsem mladi. Srečanja, tabori, izleti so za nas lepa priložnost, da ustvarimo nova prijateljstva, da skupaj doživimo kaj novega in da na alternativen način preživimo del svojih počitnic.

V tej številki objavljamo torej nekaj informacij o različnih mladinskih srečanjih. Toplo priporočamo vsem bralcem, da se katerega izmed teh udeležite.

Potem ko je zelo dobro uspel 1. Socialni dan v Trstu, vabijo SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI S KRASA, SEVERNE PRIMORSKE IN OBALE, GIBANJE POLITIKA IN VREDNOTE IZ TRSTA IN GORICE TER DRUŠTVO STUDENCI IZ BENEČIJE, v nedeljo, 7. junija, ob 15. uri, na

SOCIALNI DAN (ponovitev)

na Mirenskem gradu pri Gorici.

Program: predavanja in diskusije na teme:

- Krščanski socialni nauk
- Krščanski socialci na Primorskem v preteklosti
- Politika in etika
- Socialni in narodni položaj na Primorskem

Informacije: Slovenska prosveta, ul. Donizetti 3, Trst – Tel. 040/370846, Fax 040/633307.

Katoliška mladina, Celovec, vabi 14. junija na

MLADINSKI DAN

v Slovenjem Plajberku (Windisch Bleiberg), Koroška, Avstrija.

Program:

9.30	zbiranje
10.00	maša
12.00	kosilo
15.00	predstavitve koroških slovenskih far
17.00-19.00	ples

Katoliška akcija organizira srečanje mladine

DIALOGFORUM – Vzhodna Evropa

Gradec, od 18. do 24. junija.

Podrobnejše informacije: tajništvo MSS, Linhartova 13, 61000 Ljubljana - Tel. 061/129141, Fax 061/301560

Frančiškanska romanja v Sveto deželo – prilagojena zlasti mladim

ZNANSTVENI KOTIČEK

Ureja F. Janez Mljač

Isaac Asimov, znanstvenik in pisatelj

Članek sem napisal v spomin Asimovu.

Asimova zasluženost smatrajo za enega izmed najslavnejših predstavnikov znanstvene fantastike. Že iz samega imena je razvidno, da je bil ruskega porekla. Rodil se je namreč leta 1920 v mestu Smolensk v Rusiji, od koder se je, le tri leta star, s starši preselil v Ameriko. Že kot mlad deček je začutil veselje do pisanja, zato se je vpisal na razne tečaje literarnega ustvarjanja. Približno 18 let star je prvič stopil v zvezo z urednikom tedanje zelo znane znanstveno-fantastične revije Astounding Science Fiction, Johnom W. Campbellom. Povesti Campbell ni objavil, toda ker je zaslužil, da ima Asimov še neizpopolnjeni pisateljski dar, je z njim sklenil sodelovanje. Prvo novelo je objavil le leto kasneje. Vesel uspeha se je še bolj posvetil pisanju, kljub temu pa ni opustil svojih študijev. Leta 1948 je doktoriral v kemiji; le tedaj se je odločil, da bo po poklicu pisatelj. Ta poklic je uspešno opravljal do smrti, ki ga je doletela v prvem tednu marca letos.

Bil je zelo ploden pisatelj. Napisal je več kot 500 knjig, če opustimo vse

članke ali urejanja raznih zbirk povesti. Svoj poklic je opravljal temeljito, skoraj kot obsedenec. Znan je njegov izrek: »Če bi mi Bog povedal dan in uro moje smrti, bi še hitreje pisal«. Njegov obsežni opus pokriva najrazličnejša področja, od znanstvenih tja do izključno literarnih (npr. študija o Shakespearu). Vsa tista dela niso, kot menijo »raztrgani dohtarji« brez vrednosti, nasprotno! Asimovih del ne smemo pojmovati kot romane, s katerimi si le krajšamo čas, pisatelj v njih obravnava tudi zapletena filozofska vprašanja.

Svoj poklic zelo dobro obvlada. Ne uporablja pretirano zapletenih stilističnih pripomočkov ali izrazov. Njegova moč je v prikazovanju oseb in krajev. Predvsem pa ima čudovito sposobnost podajanja zapletenih in težavnih argumentov na vsem dostopen način. V svojih delih ni skušal na vse možne načine preplesti zgodb z najrazličnejšimi, skritimi sporočili in medvrstičnimi razlagami, ampak je imel namen čim več ljudi seznaniti z najrazličnejšimi znanstvenimi dosežki. Menim, da je (zavestno ali ne) uresničeval pravilo »Utile et dulce«.

Največjo slavo si je pridobil s tremi ciklusi: 1. Foundation, 2. Robots*, 3. Robot in imperij. Vsi trije ciklusi tvorijo celoto. Ne bom opisoval vsebine ciklov, ker upam (točneje: svetujem), da bodo bralci tegale članka v bodoče segli po teh delih.

Asimov je moj najljubši pisatelj. Prav branje njegovih del mi je pred leti vzudilo veselje do branja. V širšem smislu žal mi je, da večina ljudi označuje znanstveno fantastično literaturo kot sub-literaturo. Na srečo se stvari, čeprav počasi, spreminjajo. Upam da bodo pisatelji kot so Asimov, Clark, Zelazny, Bradbury, itd. doživeli slavo.

Na to pa vplivate tudi vi, dragi bralci, ne pozabite!

P.S.:Tudi Julius Verne in George Orwell sta napisala romane, ki imajo znanstveno fantastično tematiko. Vendar pa ju višje oblasti literatov ne uvrščajo med sub-pisatelje.

*) Ad informandum: Besedo Robot je ustvaril češki pisatelj Karel Čapek v delu R.U.R. Robot pomeni delavec.

Janez Mljač

PO JEZUSOVIH STOPINJAH

Biblično-duhovna romanja bodo:

1. skupina: 25. junij - 2. julij 1992
2. skupina: 9.-16. julija 1992
3. skupina: 16.-22. julij 1992
4. skupina: 17.-24. septembra 1992

Cena 8-dnevnega romanja:

- 460 USD za dijake in študente
- 495 USD za zaposleno mladino in starejše

Informacije in prijave (vsaj mesec pred odhodom): Medškofijski odbor za študente, Juričičev trg 2, 61000 Ljubljana, Tel. 061/211136-223864, Fax 061/223864, Komisariat za Sveto deželo, Seidlova 1, 68000 Novo mesto, Tel. 068/21629, Fax 068/22631.

Katolische Jugendstelle, Dachau, organizira

10. MEDNARODNI MLADINSKI TABOR

Pod mottom SPOMIN - SREČANJE - SPORAZUMEVANJE - USTVARJANJE PRIHODNOSTI bodo potekale različne dejavnosti (ogled spominskih krajev nekdanjega koncentracijskega taborišča, pogovori z nekdanjimi taboriščniki, raziskave tamkajšnjih arhivov, pogovori o aktualnih problemih, umetniška delavnica, glasba, film in gledališče, športna dejavnost, izleti...). Letošnje srečanje se bo še posebej osredotočilo na vprašanje ustvarjanja prihodnosti v času, ko se močno spreminja politična podoba sveta.

Srečanje bo potekalo

od 24.7. do 9.8. za posameznike

od 17.7. do 9.8. za skupine

Pogovorna jezika: nemščina in angleščina.

Bivanje v šotorih

Cena bivanja, vključno z zajtrkom, 10 DM na osebo na dan.

Obrazec za prijavo lahko dobite na MOŠ-u.

Vsak teden od februarja do novembra bo več deset tisoč mladih preživelo

TEDEN DNI V TAIZEJU.

Prišli bodo iz vseh delov Evrope, pa tudi iz drugih celin. Z vračanjem k virom molitve bodo poskusili v Bogu odkriti smisel življenja in najti načine, kako biti nosilci sprave v človeški družini.

V organizaciji MOŠ-a bomo v Taizé romali tudi Slovenci:

1. skupina: 18.-26. julija 1992
2. skupina: 25. julija - 2. avgusta
3. skupina: 1.-9. avgusta

Cena romanja 100 DM.

Informacije in prijave: MOŠ.

Od 16. do 21. julija 1992 bo na gori Sv. Odile pri Strasbourg

Evropsko srečanje mladih ARCHE 1992

MLADI MED 17. in 25. letom starosti se bodo srečali z duševno prizadetimi osebami iz skupnosti L'ARCHE.

Prevoz stane 100 DM.

Informacije in prijave: MOŠ.

RAST, mladinska priloga Mladike. Pripravljiva uredniški odbor mladih. Pri tej številki so sodelovali: Breda Susič, Leon Marc, Katja Volpi, Asja Jurkič, Andrej Zaghet, Manica Maver, Alenka Štoka, Janez Mljač, Marija Štekar Košuta in Katja Škapin.

Tisk Graphart, Trst, maj 1992.

Tel.040/772151

Mladi katoličani pripravljajo "Drago mladih"

Potem ko so avgusta lani mladi Tržačani, ki delujejo v okviru Slovenske prosvete, na Opčinah uspešno organizirali I. tabor mladih, (ki pa so ga mnogi imenovali kar Draga mladih) so se udeleženci tiste dvo dnevnne prireditve skupno odločili, da bodo tako mladinsko srečanje organizirali vsako leto pred študijskimi dnevi Draga. Za zamisel in izpeljavo programa bodo izmenično odgovorne organizacije iz različnih pokrajin, torej s Tržaške, Goriške, osrednje Slovenije, Koroške... Ker so torej lani svojo dolžnost opravili Tržačani, so letos odgovornost prevzeli mladi iz Ljubljane in okolice, ki se združujejo v Medškofijskem odboru za študente (ali kratko MOŠ-u).

Program je seveda že izdelan, odvijal se bo v parku Marijanišča na Opčinah pri Trstu od 2. do 4. septembra 1992. Letošnja tema srečanja bo: "Med kariero in domom", obravnavali pa jo bodo (v sredo, 2. sept.) g. Uran, dekan šentvitske dekanije, ki bo imel uvodno predavanje; drugi dan (v četrtek, 3. spt.) poslovneži iz združenja Sinapsis, ki bodo gostje okrogle mize z naslovom "Etika in podjetništvo"; v petek, 4. sept. pa bo na vrsti pričevanje dveh parov - enega že poročenega in drugega, ki se šele pripravlja na poroko - pod naslovom "Križa zakona".

Poleg tega resnejša dela programa pa ne bodo manjkale tudi razvedrilne točke, saj so organizatorji napovedali tudi skupen izlet po tržaškem Primorju, večera pa bosta oblikovala amaterska gledališka skupina Mladih krščanskih demokratov s svojo predstavo in mlad čarovnik, ki bo izvedel samostojen nastop. Oba večera pa se bosta zaključila z družabnostjo in plesom.

Vsem mladim, ki bi se srečanja radi udeležili, priporočamo, da se čimprej prijavi na MOŠ-u, Juričičev trg 2, Ljubljana, tel. (0)61/211136 in 223864, fax 223864 ali na Slovenski prosveti, ul. Donizetti, Trst, tel. (0)40/370846, fax 633307.

Celotna cena znaša 30.000 Lit. (plača se na kraju samem) in vsebuje plačilo za hrano in prenočevanje (s seboj prinesite spalno vrečo!)

Prijavljam se na Drago mladih '92

IME _____

PRIIMEK _____

ROJEN _____

NASLOV _____

TEL. ŠT. _____

Na Opčine bom prišel (okvirno):

- z osebnim avtomobilom
- z avtomobilom prijatelja
- z vlakom/avtobusom
- drugače

Podpis, datum _____

Kdaj se odločimo za otroka? Zanimivo vprašanje, ki pa nima točnega odgovora. Zato odločitev je najpomembnejše, da si otroka zares želimo in da ga kolikor je mogoče načrtujemo. Toda tudi načrtovanje ni zmeraj tako popolno, kakor bi si ga želeli in menim, da tudi ni treba, da je. Morda ženska, ki se odloči za otroka, ne bo mogla tako preprosto zanositi, saj otrok ne moremo spočeti po naročilu.

Še preden se odločimo za otroka, moramo skrbno paziti na prehrano in način življenja, kakor seveda tudi na zdravje nasploh. Najbolje bi bilo, da poskrbimo za dobro telesno in duševno počutje še preden zanosimo in da oboje ohranimo tudi med nosečnostjo in dojenjem. Tako bo telo sposobno premagati vse strese in napore, ki jih bo doživljalo v nosečnosti.

Zdravje si lahko občutno izboljšamo z ustrezno prehrano. Čeprav menimo, da se hranimo pravilno, prehrano vendarle preverimo. Morda ne zajtrkujemo in za kosilo pojemo le nekaj malega, ves svoj tek pa prihranimo za večerjo. Morde vse sveže sadje prepuščamo otrokom, če jih že imamo. Morda podnevi, ko nas popade lakota, segamo po keksih in močno kaloričnih jedeh, da lažje vzdržimo do večerje. Zdravje si lahko izboljšamo takoj, če začnemo uživati več svežega sadja, zelenjave in vlaknate hrane, opustimo pa prečiščeno in škrobnato hrano.

Telesne vaje veliko pripomorejo k našemu duševnemu in telesnemu dobremu počutju, večkrat pa si za tako "zahtevno" dejavnost ne damo časa. Z vadbo pred zanositvijo zagotovimo telesno pripravljenost za donošenje zdravega otroka. Med nosečnostjo pa z vajami okrepimo mišice, da prevzamejo del bremena sklepov in kosti, ki se morajo v pripravljajanju na porod zmehčati in bi nas preobremenjene utegnile boleti.

Če določene telesne vaje združimo s pravilnim dihanjem in vajami za sprostitve, bomo znali ohraniti energijo potrebno za porod, obvladovali bomo položaje primerne za rojevanje. Če se nam vse to zdi prehudo, si za začetek izberemo hitre sprehode, kar je vsekakor bolje kakor nič. Vsekakor če smo med nosečnostjo telesno utrjene, po porodu zadobimo poprejšnje oblike, kar je za vsako žensko zelo pomembno. Seveda se moramo preden se lotimo kakršnihkoli vaj v zgodnji nosečnosti najprej posvetovati z zdravnikom.

Nekaj nasvetov za utrjevanje telesa: – če že pred nosečnostjo nismo bili telesno dejavni, se tudi v nosečnosti ne moremo kar čez noč spremeniti, a se ven-

darle potrudimo in pojdimo vsakič, ko utegnemo, vsaj na sprehod in hodimo vsaj 20 minut na dan;

– navadimo se, da bomo vsak dan vsaj 10 do 15 minut vadili, pri čemer je prav, da se malce zadihamo in preznojimo;

– med nosečnostjo moramo vaditi redno, a bolj počasi;

– kadarkoli je mogoče izvajamo vaje v ritmu, zato vadimo ob ustrezni glasbi;

– preden začnemo vaditi, se postopno ogrejemo;

– vaj nikar za daljša obdobja ne opuščajmo, že malo vaj, ki jih izvajamo večkrat na dan, je bolje, kakor izdatne vaje po daljšem časovnem premoru;

– nikoli ne vadimo tako dolgo, da bi se izčrpali;

– ne izvajamo vaj, ki nam povzročajo kakršnokoli bolečino, bolečina je svarilo,

da je nekaj narobe, poskusimo vajo ponovno postaviti, opravljajmo le lažje dele vaje in vadimo počasi, lege spreminjajmo brez naprežanja;

– kadar se moramo pri vaji dotakniti prstov na nogah, ne počnimo tega predolgo, da nas ne zagrabi krč v nogah;

– večino vaj izvajajmo na tleh, zato je udobneje, če se oskrbimo z blazinicami;

– pred vsako vajo nekajkrat globoko vdihnimo, to sprošča in poveča čuječnost, pospešuje pretok krvi po telesu in vse mišice oskrbi z dovolj kisika.

Veliko športov je takih, da jih lahko še naprej gojimo in v njih uživamo, če seveda znamo biti pri tem zmerni in prenehamo brž, ko začutimo utrujenost. Vedeti moramo, da je takrat, ko nam zmanjka sape, tudi otrok prikrajšan za normalno oskrbo s kisikom.

LITERATURA

Ureja Sara Trampuž

Strah

Drin, drin...

Tečem po stopnicah, se spotaknem ob bratovih škornjih in končno prispem do telefona.

"Družina Bizjak. Želite?"

"Tukaj Laura!"

"O, živio!"

"Tjaša, greš z nami na obalo?"

"Ne vem, če bi..."

"Daj! Saj je minilo že toliko časa..."

"Dobro. Le da vprašam naše... Kdo pa gre?"

"Ti, jaz, Peter in Klemen. Čez eno uro sem pri tebi, OK?"

"Dobro, čakam vas."

Spet tisti čudni občutek, občutek strahu. Želodec me boli. Po hiši zadiši po krvi. Starši so mi vedno v vsem ugodili, morda tudi tokrat ne bo težav.

Lahko grem.

Smo že na poti. Peter hitro vozi, iz daljave se že lesketa ravna površina, obsijana s soncem. To obalo smo obiskovali že od otroštva..

Obdana je s skalovjem.

Že dve leti nisem bila tukaj, a nič se ni spremenilo. Od tistega tragičnega dne, od tistega sončnega poletnega dne je že minilo toliko časa...

Takrat je rahlo pihljalo. Denis, jaz, Peter in Laura, nerazdružljivi prijatelji,

smo preživljali popoldan na tem čarobnem delu sveta. Tistega dne ni še nihče slutil, da se bo nekaj tragičnega zgodilo. Denis in Peter sta se potapljala in nam nosila bogastvo morja. Denis je bil odličen plavalec in potapljač, toda takrat...

Gledam skalovje in zdi se mi, da kliče njegovo ime. Zakaj si šel v tisto razpoko? Stoletja so tam stale skale, nepremično, le v tistem trenutku, ko je bil Denis v njihovi bližini, se je skala premaknila in ga pokopala. Vzela mu je življenje, nam pa radost. Stala sem na obali in čakala, da se bo pokazal, toda ni ga bilo. Nisem mogla sprejeti resnice.

Peter in Tjaša sta večkrat prihajala na obalo in mu prinašala rož. Več ur sta tu molčala. Jaz pa si nisem upala na obalo, strah me je bilo.

Sedaj gledam Klemena. Skupaj sva že sedem mesecev. Kako je Denisu podoben! Bojim se zanj. Prijatelji so že dolgo v vodi. Kličejo me in se veselijo. Stopim v vodo, zazebe me, tresem se, bojim se... Stečem na obalo, se hitro oblečem in grem k avtomobilu. Kmalu prihitijo za mano prijatelji; molčijo, ker so občutili mojo bolečino.

Katja Škapin

Črtica je na literarnem natečaju SKK prejela tretjo nagrado z naslednjo utemeljitvijo:

Lepo zaokrožena pripoved, spretno zgrajena, izraža pristno občutje in smisel za upovedovanje, a še brez izrazitejših literarnih prvin.